

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA

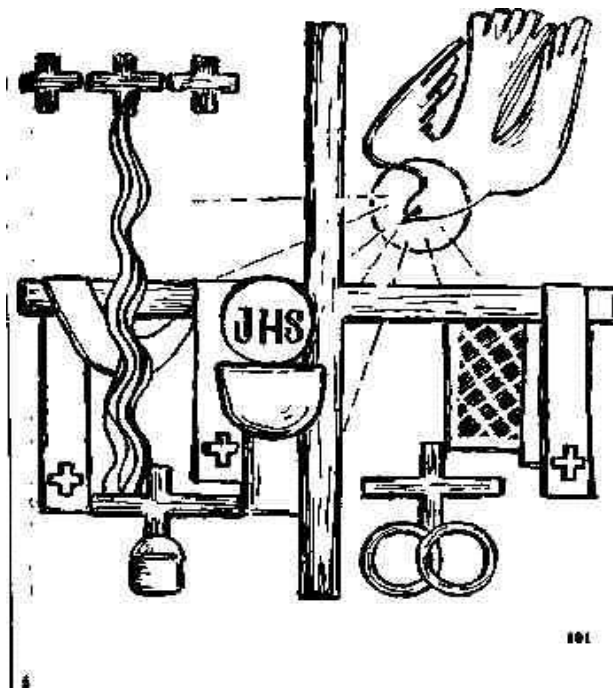
Jeden znalec Zákona povstal, aby přivedl Ježíše do úzkých, a zeptal se ho: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak tam čteš?“ On odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí a svého bližního jako sám sebe.“ Řekl mu: „Správně jsi odpověděl. To dělej a budeš žít.“ Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš se ujal slova a řekl: „Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a octl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili, nechali napolo mrtvého a odešli. Náhodou šel tou cestou nějaký kněz; viděl ho, ale vyhnul se mu. Stejně i jeden levita přišel k tomu místu; viděl ho, ale vyhnul se mu. Ale jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a bylo mu ho líto. Přistoupil k němu, nalil mu do ran oleje a vína, obvázal je, vysadil ho na svého soumara, dopravil do hostince a staral se o něho. Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: 'Starej se o něho, a co vynaložíš navíc, já ti doplatím, až se budu vracet.' Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který se octl mezi lupiči?“ On odpověděl: „Ten, kdo mu prokázal milosrdenství.“ A Ježíš mu řekl: „Jdi a stejně jednej i ty!“ (Lk 10,25-37)

K ZAMYŠLENÍ

Je strhující slyšet, jak Ježíš využije pokus znalce Zákona Pána zaskočit. Kristus nepřestal mít na paměti, že reaguje na otázku: „Co mám dělat, abych dostal věčný život?“, kterou znalec Zákona doplnil příkazem: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Zvláštní je, že Pán na konci podobenství položí otázku: „Kdo jednal jako bližní?“ nikoli: „Je raněný náš bližní?“ Bližním je označen ten, kdo jedná! „Můj bližní“ je především ten, kdo nabízí své srdce a to bez rozdílu, zda je „jiný“, „cizí“, „divný“. Ježíš nejprve nechal posluchače prožít si zoufalou situaci raněného, aby pochopili, jak zásadní je, aby mu nějaký bližní pomohl. Milovat bližního znamená především přijmout nabízenou lásku, i když dotyčný nezapadá do našich představ, stylu a znalostí. Ježíš na konci dialogu říká: „Jdi a jednej také tak“ a nechá otevřené, že to platí pro zraněného, který zakusil lásku Samaritána, i na Samaritána, který jedná. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Bože, Otče všemohoucí,
veď mě svým svatým Duchem,
abych porozuměl tomu,
co ode mne chceš, a abych měl odvahu to vykonat.
Stvoř ve mně srdce čisté, pokorné,
věrné a moudré,
sjednocuj mě s tvým Synem Ježíšem Kristem,
který byl pro nás ukřižován, vstal z mrtvých
a s tebou všem věčně vládne.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Povolání dává člověku příležitost žít smysluplně. (Viktor E. Frankl)
- Na tržišti života je pro každého pestrá nabídka smysluplných činností. (Alfried Längggle)
- Jen dobrý člověk může být dobrým lékařem. (Viktor E. Frankl)

VÁCLAV č. 27. (2016)

10.7.2016

15. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30 ale 13.7. v 7.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina: út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 10.7.2016 - **v 9.00** za † rodiče Kartákovy a sestru Jiřku v Sulejovicích **v 10.30**
Čt 14.7.2016 - za † Stanislava a jeho rodiče
Pá 15.7.2016 - za nemocného Vítka, za jeho uzdravení
So 16.7.2016 - za † rodiče a manžela
Ne 17.7.2016 - **v 9.00**
v Sulejovicích **v 10.30**

Sbírka z příští neděle bude věnována pro studijní potřeby otce Johna

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

203. Co je biřmování?

Biřmování je svátost, která dovršuje křest a ve které jsme zahrnováni dary Ducha svatého. Ten, kdo se svobodně rozhodne žít životem Božího dítěte a kdo požádá Ducha svatého skrze vkládání rukou a pomazání křížem, dostane sílu stát se slovem i skutkem svědkem Boží lásky. Stává se tak plnohodnotným a zodpovědným členem katolické církve.

Než trenér pošle hráče na fotbalové hřiště, položí mu ruku na rameno a udělí mu poslední pokyny. Obdobně lze chápat i biřmování. Jsou na nás vloženy ruce. Vstupujeme na herní plochu života. Skrze Ducha svatého poznáváme, co máme dělat. Vlévá nám svou motivaci až po konečky prstů. Jeho poslání nám zaznívá v uších. Vnímáme jeho pomoc. Nechceme zklamat jeho důvěru a chceme vést hru k vítězství pro něho. Stačí jen chtít a naslouchat mu.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

14. července – nez. pam. bl. Hroznaty, mučedníka

Pocházel z velmi významného rodu, který vlastnil rozsáhlé majetky v severozápadních Čechách. Podle historických pramenů uložených v tepelském klášteře se narodil kolem roku 1160, někteří životopisci však udávají dobu o 10 let později a jako místo narození Hroznětín. Jeho životopis byl prý sepsán až 40 let po jeho smrti, proto i některé pochybnosti z nedostatečně doložených informací. Měl vztah k Panně Marii pro její ochranu.

Oženil se, ale žena i syn mu zemřeli. Snažil se o účast v křížáckých výpravách a čtyřikrát byl v Římě. Na svých pozemcích v Teplé vystavěl klášter, uvedl do něho premonstráty ze Strahova. Druhý klášter nechal zbudovat v Chotěšově. Sám vstoupil do řádu a v Teplé byl určen za správce klášterního hospodářství. Při jedné cestě byl nepřáteli zajat a ve vězení v Kynšperku umučen hladem.

11. července – svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy

13. července – nez. pam. sv. Jindřicha

14. července – nez. pam. sv. Kamila de Lellis, kněze

16. července – nez. pam. Panny Marie Karmelské,

17. července – 16. neděle v mezidobí

**V neděli 24.7.2016 se koná u kapličky
v Radosticích Svatojakubská poutní Mše svatá
od 10:30.**

Tento den nebude Mše svatá v Sulejovicích.

Smysluplnost života

(Jaro Křivohlavý)

Hovoříme-li o smyslu života a o jeho smysluplnosti, pak začneme obvykle ihned myslet na velké cíle – své i druhých lidí, národa, lidstva, kultury, osvěty ... Je až s podivem, že právě když hrozí, že se ztratíme v nedozírných dálavách velkých perspektiv lidstva, přichází tak výrazný požadavek a důraz na malé služby. Příkladem může být Albert Sweitzer, který řekl: „Morálka začíná tam, kde končí slova“ a jinde: „Láska je čin.“

Slyšíme v tom odezvu biblického, „neboť jsem měl hlad, a dali jste mně najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mně napít, byl jsem na cestě, a ujali jste se mně, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně“.

Obrazně je možno říci, že nabídky smysluplných činností na tržišti života jsou nepřeborné pro každého z nás. Možnosti, které daná situace nabízí, jsou jiné pro mne a jiné pro tebe, ať jsi kdokoli. Něco jiného se chce ode mne, něco jiného od tebe. Také je každá situace jiná, a to, co ode mne vyžadovala jedna, může být něco jiného, nežli je to, co ode mne vyžaduje druhá, třeba velice podobná situace.

Alfried Längle říká: „Každý den, každá hodina čeká na někoho se zcela určitým smysluplným úkolem. Pro každého z nás existuje v každé chvíli takovýto specifický smysluplný úkol. Je na nás, abychom ho viděli a jako takový poznali.“ Viktor E. Frankl prodlužuje tuto perspektivu až do konce života každého z nás: „Po celý život až do poslední chvíle nenávratného odchodu staví před nás život možnosti smysluplné činnosti. Jde o to, vidět je jako výzvy, správně je interpretovat, uchopit je a realizovat.“

ZPOVĚĎ- JAK ZAČÍT, KDE A KDY SE ZPOVÍDAT?

Petr Šabaka
zkrácený text z webu vira.cz

(pokračování)

KDE SE ZPOVÍDAT?

Tradice církve ukazuje rozmanitost forem tohoto setkání. Je vaším právem vybrat si kněze. Někdo se pak rád zpovídá ve zpovědnici, v kleče, kdy s knězem komunikuje přes mřížku. Stud mu totiž nedovolí mluvit z očí do očí. Církev nabízí tuto diskrétní formu. V některých kostelích jsou pak zpovědní místnosti, kde ti dva sedí tváří v tvář. Sám jsem pak zažil zpovědi na různých místech: v přírodě, při chůzi, na schodech nemocničního oddělení, v trabantu. Zpověď nemusí nutně trvat dvě minuty. Nechtějte zpověď na „běžícím pásu“. Nikdy nezapomenu na svou vojenskou službu, kdy jsem jezdil za jedním knězem, se kterým jsem strávil celý den. Pracovali jsme spolu, jezdili po nemocných, po úřadech. Večer kněz odsloužil ve farním kostele mši. Povečeřeli jsme a den završili zpovědí. Daleko lehčeji se mi hovořilo, protože jsem byl přijat. To je jedna z mnoha různorodých zkušeností, které křesťan může poznat. Když se setkáváte ve zpovědi s Bohem a svěřujete mu své hříchy, proč mu nesvěřit i to dobré, co vám dal. Při zpovědi je hezké Bohu poděkovat za setkání, která mi umožnil, za lásku, kterou mi druzí projevili, za dary, které jsem dostal. Odevzdejte mu celý život, aby s ním mohl pracovat. I to je tvář svátosti smíření.

KDY JÍT KE ZPOVĚDI A KOLIKRÁT ZA ROK?

Ke zpovědi jděte kdykoli, když toužíte po setkání s Božím milosrdenstvím. Církev navrhuje spodní hranici: jednou za rok. Ale to neznamená, že nemůžete přijít vícekrát. Obvyklé je měsíčně, ale může to být o něco častěji i řidčeji, jak to cítíte vy. Rozhodně využívejte každé vhodné příležitosti. Jak byste mohli chtít po lékaři, aby uzdravil ránu na choulostivém místě vašeho těla, když mu ji neukážete? Když nebudete chodit na kontroly? Podobně je to i se zpovědí.